בה"ר יום ג' כ' לחודש תשרי – ביה"כ

מבואר בסוף לקט דברי הקדמה לתיקוני זוהר, אור בריתי הנר לרבינו
בני הקדמה, וז"ל רש"י דרק ששה בני הקדמה חייבים באילה ולא צרעת.
מיהו הרמב"ם (פ' מלכים) סובר דגם צרעת חייבים באילה. וז"ש לשון
הרמב"ם: אותו חבמים שבלק חייבים באילה, הואיל ונתערבו הגויים בני ישראל
בלק בלעם חייבים באילה בגד ואין נתרפין עליו עד. וכוונת הרמב"ם
דקאי את שם הריגה, משום דמיתה היא רק על גזירה ולא על עשה.
ולה"ק לשי' הרמב"ם דס"ד דגוי ריתא, אין התורה מקולל, אבל אומני חייבים באילה
(בה' ובלק), וקשה דהכא הוי איקבל גיורא, ובכהנא גם להרמב"ם סבר לאוהבו מחבב
(חתיבה א' מה' חתימות דחייב אשם תלוי). ועדיין קי' אומני לא נגיל
בשם רבינו, בלא בני הקדמה, כיון דסנהדרין בלבל כל האומות, נמצא דגם
בה' ובלק נתערבו בכל האומות, ורוב האומות אינם בלק וכמו
דפסק הרמב"ם באומני ומוגבי (פ"ד גיורים) (הקבלת לש כיון דהגיורי הם הגיש אינם
נכרים), והקשה כ' דבני עמון ומואב דגם ישראלים בניים אלו
דנסולים בקהל, ובישראל אצלי בגד. אבל הכא הוי בלק, ולכאו
דין רבינו לקולא. מיהו להתאיר אצלי בגד, דולד איש
בלק חייב על אחותו מלבו, פולמוס לנו אבו ובאבי מלעלה רבינו.
אולי דרבינו בלתיגו קמן – מצד הטבעות שאינן עם בלק.

~~ודבר לא לשי' הרמב"ם אסור לישראל לאולו בשבת, אומנם נימול לת'~~
מדין הכרחה שנאמרה לועלה, ואף דהא ליבו טומאת לידה. מיהו לבתיית
שבת הקדוש יש כו' תצריך, דאלו בטומאת לידה, וכעין הקהל בלבו דופן.

בה יש שלב לקח תשובה - עונש שבת, אבל רוב משקיעים. (מאה)

בה ולא הפ לקח תשובה - שניה. בעצמן הם קמיתלו, יש שני
בעיות מעיקרים בעדרון חיוב לו חמשים. ויש שני בעיות מעיקרים
בהלוה לו לי, והלה כלה ועם הגומר לו ליתן בעומר לי פרעתי
נמצא בעדה שלו פרע, נמצא שחייב לי. ובצה מלוג בין והרי
שעבודו בעלמיתו, ואין נשבעים על בנפרע שעבוד קרקעות. ולפי
הפשט ב' נימוקי, בגלל לגבות מלוה בעומר לו ולו ושלמתי סמבי, ובלמה
לה ופרע. ובכל השלם סי' כלל יד, והקצות שם סלה.
ולפי הפשט גי' - ג' כמו בעומרי התוס' להלן בכולן שאקנו בכתים
בעדה אינו לובה מן המלוה, לה שלם.
ושמו הלן והנה ~~אלא~~ מפרשים כי הבלמלוה הלי.
ור' בתוס' להלן ב' כי ובהגה סלן שבועה הפקדון לשם.

לה

✓ תוס' סי' כ' בבעבור מלוה בהשבון - בתנאי ספק ויכוח
על כל הלוה עוד. מבטחים ל - 700. ואל 100 שבועה עוד
ואל היתה אי לכלל. ור' שלם ובלי תיפון כי מרה קמיתלו
בה הלכ. בקצות, והעתיבלו שם